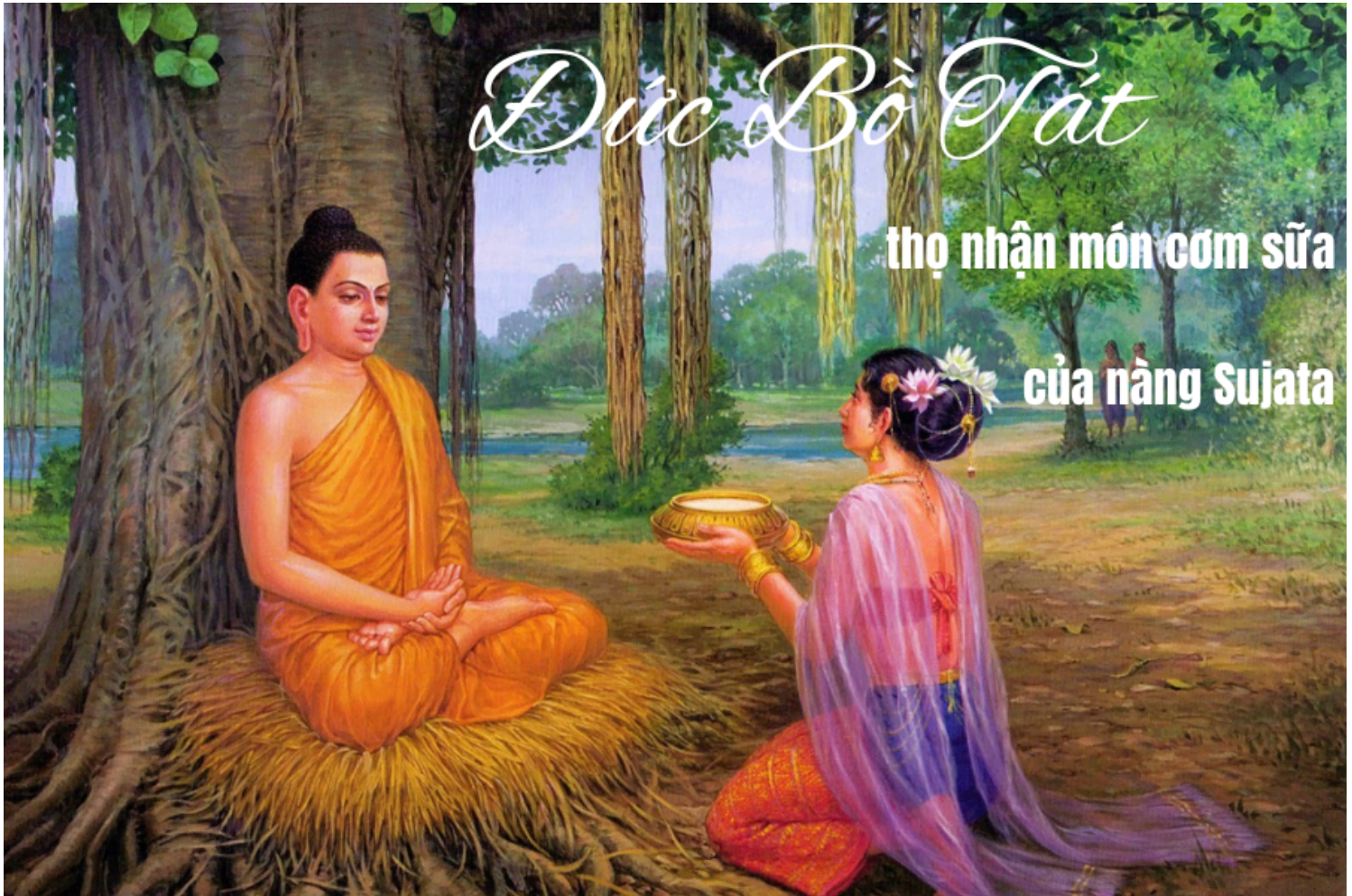

ĐỨC BỒ TÁT THỌ NHẬN MÓN CƠM SỮA CỦA NÀNG SUJATA - SỰ KIẾN QUAN TRỌNG KỶ NIỆM ĐẠI LỄ TAM HỢP VESAKHAPUJA

Sáng hôm Rằm tháng *Vesakhamāsa* (tháng Tư Âm lịch), đức Bồ Tát Chính đẳng giác cao thượng đi đến ngồi dưới gốc cây da để chờ đến giờ đi vào xóm khát thực. Ở ngôi làng Senā gần khu rừng Uruvela có cô gái tên là Sujatā là con gái của ông phú hộ Mahāsena, khi nàng trở thành thiếu nữ thì hay đến gốc cây da này cầu nguyện rằng:

“Khi tôi trưởng thành được kết duyên với người cùng dòng dõi, giai cấp và sinh được

một đứa con trai đầu lòng. Nếu tôi được toại nguyện, thì hằng năm vào ngày Rằm tháng Tư (Âm lịch), tôi sẽ làm lễ cúng dường tạ ơn chư Thiên”.

Sáng hôm Rằm tháng [Vesakhamāsa](#) (tháng Tư Âm lịch), đức Bồ Tát Chính đẳng giác cao thượng đi đến ngồi dưới gốc cây da để chờ đến giờ đi vào xóm khát thực. Ở ngôi làng Senā gần khu rừng Uruvela có cô gái tên là Sujātā là con gái của ông phú hộ Mahāsena, khi nàng trở thành thiếu nữ thì hay đến gốc cây da này cầu nguyện rằng:

“Khi tôi trưởng thành được kết duyên với người cùng dòng dõi, giai cấp và sinh được một đứa con trai đầu lòng. Nếu tôi được toại nguyện, thì hằng năm vào ngày Rằm tháng Tư (Âm lịch), tôi sẽ làm lễ cúng dường tạ ơn chư Thiên”.

Lời cầu nguyện của nàng được thành tựu như ý; cho nên hằng năm vào ngày Rằm tháng Tư Âm lịch, nàng thường đem cơm sữa đến cúng dường tạ ơn chư thiên.

Từ sáng sớm hôm rằm tháng Vesakhamāsa, nàng Sujātā đã thức dậy vắt sữa tinh khiết của 8 con bò, khi nàng đem nôi đựng sữa để gắn vú con bò thứ nhất, thì dòng sữa tự nhiên chảy ra một mạch. Thật là một việc lạ thường chưa từng có bao giờ! Lần lượt 7 con bò còn lại, dòng sữa cũng chảy ra một mạch như vậy.

Khi nàng đổ sữa vào nồi nấu cơm, sữa sôi xoay tròn bên phải, không một giọt nào chảy tràn ra bên ngoài, còn lửa củi cháy đều không có một làn khói nào bốc lên. Sở dĩ, có những việc lạ thường như vậy, là vì buổi sáng hôm ấy có Tứ Đại-Thiên-Vương trông coi lò lửa, vua trời Sakka lấy củi bỏ vào lò, vua trời phạm thiên che dù, tất cả chư thiên đem những chất bổ dưỡng do năng lực của mình bỏ vào nồi cơm sữa.

Nàng Sujātā gọi tứ gái tên Punnā bảo rằng: - Này Punnā, hôm nay chư thiên của ta thật đáng kính, trước đây ta chưa từng chứng kiến những hiện tượng lạ thường như thế này! Con hãy mau đến cội cây da quét dọn cho sạch sẽ, để chúng ta mang cơm sữa đến dâng cúng, tạ ơn chư thiên.

Người tứ gái Punnā vâng lời đến gốc cây da để quét dọn, cô nhìn thấy đức Bồ Tát đang ngồi quay mặt về hướng Đông, từ kim thân của Ngài phát ra hào quang sáng ngời toả khắp quanh vùng, cô nghĩ rằng: *“Sáng hôm nay, vị thiên thần của chúng ta hiện xuống ngồi đợi thọ nhận cơm sữa cúng dường”*, nghĩ vậy nên cô vô cùng hoan hỷ vội vàng trở về báo tin mừng cho bà chủ biết.

Nàng Sujātā nghe lời tường trình rõ ràng của người tứ gái, trong lòng cảm thấy vui mừng khôn xiết và bảo rằng: - Này Punnā, kể từ hôm nay, con trở thành con gái của ta. Nói xong, nàng ban cho người hầu gái những đồ trang sức quý giá, xứng đáng với địa vị đứa con gái của mình.

Nàng Sujātā đem chiếc mâm bằng vàng để đựng cơm, khi nàng đặt mâm gần nồi cơm, thì cơm sữa trong nồi tự nhiên viên lại thành vắt bằng trái thốt nốt lăn ra tuân tự từ nồi sang mâm đúng 49 vắt, thì vừa đầy mâm.

Nàng lại chứng kiến thêm một việc lạ thường chưa từng có bao giờ. Nàng lấy một chiếc mâm khác đặt lại rồi phủ lên một lớp vải trắng tinh.

Hôm ấy, nàng Sujātā trang điểm bằng những đồ trang sức quý giá, rồi đội mâm cơm sữa cùng người con gái Punnā đi theo sau đến gốc cây da. Nhìn thấy đức Bồ Tát có đầy đủ tướng tốt chính của bậc đại nhân và tướng tốt phụ, hào quang tỏa ra từ kim thân của Ngài sáng khắp vùng. Thấy vậy làm cho nàng lại càng phát sinh đức tin trong sạch và vô cùng hoan hỷ chưa từng có bao giờ; vì nàng tưởng rằng Ngài là một vị thiên thần hiện xuống thọ nhận phẩm vật cúng dường tạ ơn của nàng.

Nàng Sujātā cung kính đến gần đức Bồ Tát, đặt chiếc mâm vàng đầy cơm sữa cùng bình nước, hoa quả, vật thơm..., cung kính dâng lên Ngài, cái bát của Ngài bỗng nhiên biến mất, Ngài nhìn nàng Sujātā. Nàng liền bạch rằng: - *"Kính bạch đức Thiên thần, con thành kính dâng Ngài chiếc mâm vàng đầy phẩm vật này, kính xin Ngài từ bi hoan hỷ thọ nhận, để cho con được sự lợi ích, sự tiến hoá, sự an lạc lâu dài; con được toại nguyện như thế nào, kính xin Ngài cũng được toại nguyện như thế ấy"*.

Đức Bồ Tát đưa hai tay ra nhận lấy chiếc mâm vàng đầy phẩm vật quý giá ấy.

Sau khi thọ nhận mâm vàng đầy cơm sữa của nàng Sujātā xong, đức Bồ Tát đứng dậy rời gốc cây da, tay cầm chiếc mâm vàng đầy cơm sữa đi đến bến sông Neranjarā, nơi mà chư Bồ Tát Chính đẳng giác quá khứ, trước khi chứng đắc thành đức Phật Chính đẳng giác, cũng đều ngự đến đây để tắm, nên bến sông này gọi là bến Supatitthita.

Ngài đặt mâm ở bến Supatitthita, rồi xuống dòng sông Neranjarā tắm. Khi tắm xong, Ngài mặc y cà sa tượng trưng lá cờ chiến thắng của chư thánh A-ra-hán; đoạn Ngài ngồi quay mặt về hướng Đông, độ hết 49 vắt cơm sữa, rồi uống hết bình nước (từ đó về sau suốt 7 tuần lễ, đức Phật không độ vật thực và nước, chỉ an hưởng hương vị giải thoát Niết-bàn).

Sau khi độ cơm xong, Ngài cầm chiếc mâm vàng phát nguyện rằng: - Nếu hôm nay ta được chứng đắc thành đức Phật Chính đẳng giác, thì xin cho chiếc mâm vàng này sẽ trôi ngược dòng nước; nếu không, thì chiếc mâm vàng này sẽ trôi xuôi theo dòng nước.

Nguyện xong, Ngài ném chiếc mâm vàng xuống dòng sông. Thật phi thường thay!

Chiếc mâm vàng cắt ngang dòng nước đang chảy, trôi ra giữa sông, rồi từ đó trôi ngược dòng nước một cách vô cùng mau lẹ, khoảng một đoạn khá xa, chiếc mâm vàng chìm sâu xuống đáy nước, đựng phải ba chiếc mâm vàng của ba đức Phật quá khứ đã xuất hiện trong đại kiếp này là đức Phật Kakusandha, đức Phật Konāgamana và đức Phật Kassapa, phát ra một âm thanh vang dội, làm cho Long vương Kālanāga tỉnh giấc nghĩ rằng:

“Hôm qua một đức Phật đã xuất hiện, hôm nay sẽ có một đức Phật nữa xuất hiện”, rồi thức dậy ca tụng hằng trăm bài kệ để tán dương đại thiện hỷ đó”.

Tác giả: **Paññavara Tuệ Ân (t/h)**

Mùa Đại lễ Vesak Phật lịch 2568